

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 4. S. Stephani Reliquiæ Uzalæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

§. IV.

Sæculum V.
A. C. 418.*S. Stephani Reliquiæ Uzalæ.*

Severi Episcopi Epistola Uzalam in Africa, cujus Sedis Evodius, antiquus S. Augustini amicus, Episcopus erat, allata, publice in Ecclesia ex editiori pulpito sub initium officii recitata est, eadem die, qua S. Stephani Reliquiæ in hanc Ecclesiam delatæ. Monachos Uzalenses, cum Orosium de hujus Sancti Reliquiis, quas in Oriente viderat, narrantem audivissent, cupido incessit, earum aliquam partem acquirendi; post diligentem inquisitionem phialam, sanguine ejus repletam, atque ossium fragmenta exilia, quasi spicarum acumina, acceperunt. Has Reliquias aliquamdiu, nemine conscio, servarunt; cumque die quadam de his sermo incidisset, Virgo Deo sacra, hæc audiens, cogitabat: *Quis vero scit, an revera sint Reliquiæ Martyrum?* Sequenti nocte somnium eidem oblatum, quod veridicum eventus probavit. Idem alteri Virgini contigit.

c. 1.

Ubi Evodius Episcopus has Reliquias adesse comperit, ad locum extra Civitatem Uzalam, in quo memoria veterum duorum Martyrum Felicis, & Gennadii servabatur, se contulit, ibique S. Stephani Reliquias excepit. Tonsor, cui nomen Concordius, qui forte lapsus, pedem

c. 4.

Sæculum V.
A. C. 418.

dem fregerat, diu lecto affixus, cum opem S. Stephani implorasset, sanatus est, suis pedibus ambulans ad Ecclesiam Martyrum venit, ut Deo gratias ageret, & postquam diu orasset, cereos accendit, suumque baculum ibi reliquit. (*) Episcopus, celebratis sacris Mysteriis, ex hac Ecclesia processit, infinita populi multitudine comitante. In Choros divites, cereos, facesque portabant, canentes Psalmos, & illa verba ingeminantes: *Benedictus! qui venit in nomine Domini!* Episcopus, curru vectus, SS. Reliquias in sinu gerebat. Ita omnes versus Civitatem progredientes, ad vesperum illuc pervenerunt. Reliquiæ in Ecclesia sub Abside, id est, in Sanctuario, super Episcopi throno, linteo contextæ, depositæ.

c. 9.

Eadem die mulier cæca, cui nomen Hilaria, pistoris conjux, omnibus in urbe nota, ad Ecclesiam cum magna fide veniens, piam scæminam rogavit, ut sibi manum porrigeret, & ad locum, Reliquiis proximum, duceret, tum manibus explorans, linteum, quo tegebantur, corripuit, ambobus oculis applicuit, & recessit. Noctu limine domus egressa, muros proximos, & pavementum lucentem lucina videre cœpit. Filium advocat, &

(*) Ex his probatur antiquitas Peregrinationum, & cultus Reliquiarum.

ait: *Fili mi! nunquid hi muri sunt æ-* Sæculum V.
dium vicini nostri? Filius credidit, ma- A. C. 418.
trem hæc dicere, ut se ad loquendum
provocaret; illa addidit, oculos in cæ-
lum levans; *Video lunam in theatro;*
necdum pleno orbe fulget. Dixit Filius:
Quare cæcam te fingebas? credens nun-
quam fuisse. Altera die mane, Gra-
tias Deo actura, sine duce ad Ecclesiam
venit.

Reliquiæ deinde super thalamum in *Lib. II. c. 1.*
loco clauso positæ; in foribus exigua *n. 6.*
fenestra aperiebatur, per quam syndo-
nes immittebantur, quarum attactu cu-
rabantur ægroti. Undequaque adve- *Lib. I. c. 12.*
niebant peregrini, etiam procul distan- *c. 15. n. 2.*
tes; plurima fiebant miracula. Ante *II. c. 4. n. 2.*
S. Stephani Monumentum expansum
velum, quod vir ignotus dono dederat;
in eo Sanctus repræsentabatur, humeris
portans crucem, cujus ima parte portam
Civitatis pulsabat, & abigebat Draco-
nem. Ejusmodi pictura in Ecclesia notatu
digna est.

Evodius Episcopus Reliquiarum par- *c. 7.*
tem separatam, in suo Monasterio argen-
tea theca servaverat, eam in Ecclesiam,
loci cujusdam, quem Promontorium di-
cebant, a Donatistis receptam, transla-
turus; Deus vero duobus revelavit,
hanc translationem sibi ratam non futu-
ram; & ecce, cum jam currus sternere-
tur,

Hist. Eccles. Tom. V.

C c c

tur,

Sæculum V.
A. C. 418. tur, populus turmatim ad Ecclesiam con-
currere, circumstare Episcopum, rogare,
detinere, donec jurato promitteret, ni-
hil se de S. Stephani Reliquiis ablaturum.
Evodius igitur hanc Reliquiarum partem
juxta cœteras repositurus, solemnî Pro-
cessionē ex Monasterio deferēbat, cum
cœcus lypsanothecam argenteam tene-
ret, & confestim vidit. Alter cœcus
recuperato visu, lampadem argenteam
obtulit.

S. Stephani
Reliquiæ.

Præf.

II. c. ult.

II. c. I.

Ut istorum miraculorum conserva-
retur memoria, Evodius ea ab uno suo-
rum Clericorum litteris consignari ius-
sit, cumque omnia referre non posset,
magis memorabilia selegit. Hæc publi-
ce in Festo S. Stephani recitabantur; post
singulorum miraculorum lectionem, illa
persona, quæ sanata fuerat, in medio popu-
li investigabatur, exempli causa, Hilaria,
quæ oculorum usu caruerat; per medium
Ecclesiæ sola progredi jubebatur, gradus
Absidis ascendebat, & aliquamdiu stans
ibi morabatur, ut a populo videretur.
Ita etiam Paralyticus forte sanatus, & o-
mnes alii singulatim se sistebant. Sic
populus miracula non tam audire, quam
conspicere sibi videbatur, & qui exclama-
verant præ admiratione, cum legeren-
tur, ad spectaculum clamores, & lacrymas
geminabant. Hinc idem Scriptor secun-
dum librum de miraculis addidit, qui
hodie-

hodieque nobis superest. In illis vide-
mus, S. Stephanum juvenis specie, & a-
liquoties vestibus Diaconi indutum ap-
paruisse.

His miraculis Uzalensibus aliquæ re-
suscitationes mortuorum accensentur;
unum ejusmodi prodigium a S. Augu-
stino iisdem ferme verbis refertur. Puer
Catechumenus, necdum ab lactatus, fato
abreptus est; Mater dolens filium æter-
num perire, ad S. Stephani Reliquias cu-
rrit, in hunc modum orans: *Jam vi-
des, omni me solatio orbatam! redde mihi
filium meum, ut aliquando eum ante
Thronum illius, qui te coronavit, inve-
niam*; diu ita oravit, lacrymarum tor-
rentes profundens. Tandem revixit
puer, & vocem edidit. Illico mater vi-
ventem ad Presbyteros detulit, baptiza-
tur, ungitur, manuum impositionem re-
cipit, & omnia Sacramenta, id est, Con-
firmationem, & Evcharistiam, quæ sem-
per post Baptismum præbebantur. At
mox iterum puerum Deus e vivis eripuit,
& mater defunctum sepulchro intulit
eo vultu, & ea hilaritate, ac si in sinu
Beati Stephani deposuisset. Hæc sunt
verba S. Augustini, qui etiam alibi
de miraculis Uzalæ editis mentionem
fecit.

Sæculum V.
A. C. 418.

c. 4.

c. 15.

Aug. serm.
323. 324.

XII. Civit.
c. 8. n. 21. ibi.
n. 20.